

Dank u wel meneer

DANK U WEL MENEER

HOE JE LEVENSPAD ANDERS VERLOOPT DAN GEDACHT

MARIAN ELLEN

Marian Ellen, Marknesse 2018

Foto omslag voor is eigendom van onszelf

Foto omslag achterkant ben ik als peuter

Gedicht op de achterkant heb ik geschreven

ISBN 9789463676014

Uitgeverij: Mijnbestseller

Op deze foto zal ik een jaar of drie zijn, bij opa en oma op de boerderij. Zo te zien is het die dag een zondag, gezien het jurkje dat gemaakt is door mijn moeder. Zij was en is nog steeds erg creatief. Ze wil altijd graag wat om handen hebben, zijn het geen sokken is het wel kaarten maken.

Voor allen die ik liefheb

Gedragen door de kracht van Uw liefde

Als een parel in Gods handen

Het weten van de teerheid van de mens

Het weten van een alles omvattende kracht

Het weten, voelen en beseffen dat juist deze

Kracht je draagt.

Zoals een arend in de wind, zwevend boven

De heuvel... die heuvel daarginds...

Het weten dat ik de kracht krijg op dit pad.

Ik sta niet alleen

Marian.

Een gedicht geschreven door mijzelf hierin zijn stukjes geschreven uit liederen die mijn vader zo graag zong.

Door middel van dit boekje laat ik een klein stukje van mijn leven zien. Net als ik, zijn er velen onder ons zijn die de toekomst anders tegemoetzagen. Het leven verloopt soms anders dan gedacht. Een paar wijze woorden die ik gekregen heb “stel niks meer uit ” hoor ik nog met regelmaat. Deze wijze woorden waren afkomstig van mijn vader, een inspiratiebron voor mij als persoon om door middel van schrijven een stukje aan het verwerkingsproces te werken. Mijn/onze ouders hebben ons altijd gesteund in welke keuze wij ook maakten.

Een mens ziet wat de mens ziet.

Eén van de mooiste liederen die mijn vader zong zet ik hier neer, want in gedachten bij het schrijven van mijn verhaal, was ook mijn vader aanwezig.

Voetstappen in het zand

***Ik droomde eens en zie ik liep aan 't strand bij lage tij.
Ik was daar niet alleen, want ook de heer liep aan mijn
zij.***

***Wij liepen samen het leven door, en lieten in het zand,
een spoor van stappen; twee aan twee, de Heer liep
aan mijn hand.***

***Ik stopte en keek achter mij, en zag mijn levensloop, in
tijden van geluk en vreugde, van diepe smart en hoop.***

***Maar als ik het spoor goed bekeek, zag ik langs heel de
baan, daar waar het juist het moeilijkst was, maar één
paar stappen staan.***

***Ik zei toen: "Heer, waarom dan toch? juist toen ik U
nodig had, juist toen ik zelf geen uitkomst zag, op het
zwaarste deel van mijn pad..."***

***De heer keek toen vol liefde mij aan, en antwoorde op
mijn vragen;***

***"Mijn lieve kind, toen het moeilijk was, toen heb ik
jouw gedragen..."***